

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שני ב' באלול תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נדריים - פ"ה

1. הגונב טבל מחבירו, מה מחויב לשלם לו?
 לרבי: כל מה שגנב כולל דמי התרומות ומעשרות.
 לר' יוסי ב"ר יהודה: משלם לו רק דמי החולין.
2. במה שורש מחלוקתם?
 א. להו"א - לרבי טובת הנאה ממון, ולרבי יוסי בר רבי יהודה טובת הנאה אינה ממון.
 ב. להו"א ב' - לכו"ע טובת הנאה אינה ממון, ונחלקו האם מתנות כהונה שלא הופרשו נחשבות כמי שהופרשו כבר.
 ונדחה - אם טובת הנאה אינה ממון, אפילו אם נחשב שלא הורמו, מ"מ מעורבים הם בתוך הטבל ואין לו בהם בעלות ומדוע לרבי צריך לשלם עבורם.
 ג. למסקנא - לרבי קנסו חכמים את הגנב, כדי שלא יגנוב. לרבי יוסי בר ר' יהודה - קנסוהו רבנן לבעל הבית, כדי שלא ישהא אדם את טבלו.
3. רבא ביאר שלדעת משנתנו טובת הנאה ממון ולכן בסיפא שנינו 'קונם כהנים אלו...' יטלו אחרים. מדוע א"כ ברישא שנינו 'קונם כהנים... יטלו בעל כרחו'?
 שונה תרומה שראויה רק לכהנים ולא לישראל, וכיון שבא לאוסרם עליהם עשאה כעפר בעלמא ונחשב שהפקיר את טובת הנאה שהיתה לו.
4. משנה - אשה שאסרה על עצמה לעשות מלאכה עבור אביה או אבי בעלה, אחיה או אחי בעלה. האם יכול להפר?
 אינו יכול להפר, כיון שאין בזה 'עינוי נפש' ולא 'בינו לבינה'.
5. כיצד הדין אם אסרה על עצמה לעשות מלאכה עבור בעלה?
 א. לת"ק - אינו צריך להפר, כיון שמשועבדת לו ואינה יכולה להפקיע שיעבודו.
 ב. לרבי עקיבא - יפר, שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לו, ועל העדפה זו יחול הנדר.
 ג. לר' יוחנן בן נורי - יפר, שמא יגרשנה ואז יחול הנדר, ותהיה אסורה עליו לשוב ולהינשא לו.
6. המקדיש מעשה ידי אשתו, עושה ואוכלת, ואין ההקדש חל. מה הדין אם הקדיש את המותר [מעל משקל חמש סלעים שהיא חייבת לעשות לו]?
 א. לרבי מאיר - הרי זה הקדש לכשתמות ויירשנה, כיון שאדם מקדיש דבר שלא בא לעולם.
 ב. לרבי יוחנן הסנדלר - חולין, ולא יחול ההקדש כשירשנה, כיון סבר אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם.
7. שמואל פסק לעיל כר' יוחנן בן נורי, משמע שסבר אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם.
 ואילו לגבי מקדיש מותר מעשי ידי אשתו שמואל פסק כר' יוחנן הסנדלר שאין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם. כיצד מתיישב?
 א. אין לתרץ - שפסק כר' יוחנן בן נורי רק בחלק שהעדפה שייכת לבעל [דלא כר"ע] אבל להלכה סובר שלא חל הנדר לכשיגרשנה, שא"כ היה צריך לומר - הלכה כרבי יוחנן בן נורי בהעדפה, או הלכה כת"ק או אין הלכה כרבי עקיבא.
 ב. תירץ רב יוסף - שונה דין קונמות הואיל ואדם אוסר פירות חבירו עליו, אוסר גם דבר שלא בא לעולם עליו, משא"כ בהקדש.
 דחה אב"י - בשלמא אדם אוסר פירות חבירו עליו שהרי אדם יכול לאסור פירותיו על חבירו, אבל האם בגלל זה יאסור דבר שלא בא לעולם על חבירו? כשגם הפירות לא ברשותו וגם האדם הנאסר? בוודאי שלא, שהרי אין אדם אוסר פירות חבירו על חבירו כיון ששני הגורמים אינם ברשותו.
 ג. תירץ רב הונא בריה דרב יהושע - ר' יוחנן בן נורי דיבר באופן שאומרת יקדשו ידי לעושיהן, והידיים הרי נמצאות בעולם.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)